

מ"ת 15272/04/15 - איסור הוואשלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 15272-04-15 מדינת ישראל נ' הוואשלה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקש	כבוד השופטת גאולה ליון
נגד משיבה	אייסר הוואשלה
	ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאלי
	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אסף בר יוסף ועו"ד ענבל ברסאנו

החלטה

לפניי בקשה לשינוי תנאי שחרור, באופן שיותר למבקש לצאת ממעצר הבית בכל יום בין השעה 8:00 עד 17:00, בפיקוח צמוד. יוער כי בבקשה בכתב לא פורטה מטרת היציאה המבוקשת, אך בפני קצינת המבחן ובדיון לפניי (ביום 29.12.2015) מסר המבקש כי הוא מעונין לצאת לעבוד בחברת אינסטלציה, בפיקוח גיסו העובד בחברה.

רקע והליכים

1. כנגד המבקש הוגש (ביום 13.4.2015) כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, חטיפה לשם סחיטה או רצח, מעשה סדום ומעשה מגונה בנסיבות מחמירות.

על פי כתב האישום, המשיב יחד עם אחרים, בהם אמיר הוואשלה, חטפו (ביום 1.1.2015) את הנפגע ג'.א. (להלן: "הנפגע") והחזיקו אותו מספר ימים באיזור המשולש, תוך שהם דורשים ממשפחתו כופר בסך 500,000 ₪. על פי כתב האישום, במהלך החזקתו של הנפגע על ידי המשיב ואחרים הם ביצעו בו עבירות מין. לאחר מספר ימים, משלא הגיעו להסכמה על הכופר, הקושרים הובילו את הנפגע למקום פתוח באיזור המשולש ועזבו אותו.

2. בהחלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 7.5.2015 נקבע כי הונחה תשתית ראיתית לכאורית לחובת המשיב, הגם שאין ראיות ישירות הקושרות אותו למיחס לו והתשתית מבוססת על ראיות נסיבתיות. כן מצא בית המשפט כי קיימת עילת מעצר ונוכח רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת

מהמשיב הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

3. בית המשפט העליון (כב' השופט נ' הנדל) קבע, בערר שהוגש על החלטת המעצר, כי מדובר במקרה גבולי, בו ניתן לומר שהראיות עוברות את הרף הנדרש בשלב זה בתשתית נסיבתית, אך אין מדובר במקרה בו המסקנה המפלילה ברורה ובעלת עוצמה גבוהה. בית המשפט העליון ציין כי הראיות הנסיבתיות החזקות הן אלו שקושרות את המבקש לרכב ולמספר טלפון מפליל ואיכונים של מספרי הטלפון ביחס למקום האירוע, אך אין אף עד ראיה שקושר את המבקש לאירוע, כולל הנפגע עצמו, ולא נמצאה שום ראיה פורנזית שלו בכלי הרכב או במקום אחר הקשור לאירוע. בית המשפט העליון החזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי, כדי לשקול שחרור בחלופת מעצר.

4. בהוראת בית המשפט המחוזי, הוגש (ביום 14.7.2015) תסקיר מעצר שלא בא בהמלצה לשחרור ממעצר. בתסקיר משלים (מיום 28.7.2015) נבחנה חלופת מעצר נוספת והומלץ לשקול לשחרר את המבקש לחלופה זו, למעצר בית מלא בטייבה.

בית המשפט (כב' השופט א' ואגו) קבע כי החלופה נראית סבירה ומתקבלת על הדעת, בהתחשב בכך שמדובר במקום המרוחק גאוגרפית ממקום חטיפת הנפגע וסביבתו המשפחתית, וכאשר הנפגע עצמו אינו במקום שבו המבקש יכול לסכנו עוד, שכן הוא עצור בפרשת רצח. כן ציין בית המשפט כי עברו של המבקש, בעיקר בעבירות רכוש, אינו מכביד במיוחד, ואין לו הרשעות קודמות בעבירות חמורות הדומות לאלה הכלולות בכתב האישום הנוכחי. לצד זאת ציין בית המשפט כי עובדת התחמקותו הלכאורית מחקירה ומעצר בתיק הנוכחי למשך מספר שבועות אינה מיטיבה עם האמון שניתן לתת בו אם יצא לחלופה.

בית המשפט קבע, לנוכח החלטת בית המשפט העליון ובהתאם ל"מקבילית הכוחות" בין עוצמת הראיות, חומרת המעשים ושקילת חלופה, כי יש מקום לשחרר את המבקש לחלופת המעצר ההדוקה ששירות המבחן המליץ עליה. ביום 29.7.2015 שוחרר איפוא המבקש למעצר בית מלא בביתו של מר סולימאן אזברגה בשכונת הבדואים בטייבה.

5. להשלמת התמונה יצוין כי כנגד אמיר הוואשלה הוגש כתב אישום נפרד לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע וחטיפה לשם סחיטה, ומתן אמצעים לפשע. אמיר הוואשלה שוחרר (בהסכמה) למעצר בית בטירה, בפיקוח אלקטרוני. ביום 30.8.2015 נעתר בית המשפט (כב' השופט ש' פרידלנדר) לבקשתו להתיר לו יציאה לעבודה, תוך התלוות למפקחו בביצוע עבודות באתרי מזמינים במרכז הארץ וצפונה.

כנגד מעורב נוסף, מחמוד מנסור, הוגש כתב אישום נפרד לבית משפט השלום בבאר שבע, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע ומתן אמצעים לפשע. מחמוד מנסור שוחרר גם הוא בתנאים.

כן יצוין כי כנגד הנפגע הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בגין עבירה של רצח תייסיר אבו גאנם, על רקע

חטיפתו את הנפגע.

6. ביום 7.9.2015 הגיש המבקש בקשה למתן שעות אוורור וליציאה במהלך חג הקורבן. בהחלטה מיום 17.9.2015 התיר בית המשפט (כב' השופט נ' אבו טהה) למבקש לצאת לחוג את חג הקורבן, אך דחה את הבקשה לפתיחת חלונות אוורור.

הבקשה לשינוי תנאי שחרור

7. ביום 9.11.2015 הגיש המבקש בקשה לשינוי תנאי שחרור, היא הבקשה שלפניי.

ב"כ המבקש טען להתנהלות "שערורייתית" בהליך העיקרי בענינו של המבקש. ב"כ המבקש מסר כי הפרקליטות הודיעה על מחיקת העבירה של מעשה הסדום מכתב האישום נגד המבקש וזאת "משיקולי יעילות" כדי לאחד את ההליך נגדו עם ההליך נגד אמיר הוואשלה, בפני דן יחיד. ב"כ המבקש הפנה לשורה של החלטות בהליך העיקרי, המלמדות על עיכובים סביב העברת חומר חקירה, שעניינו תיק הרצח המתנהל נגד הנפגע. בין היתר הפנה ב"כ המבקש להחלטה מיום 20.7.2015 בה בית המשפט מקבל את עמדת הסנגורים לפיה לא ניתן לקיים מענה ולא ניתן לקבוע התיק להוכחות כאשר הסנגורים אינם יודעים אם כל החומר מצוי בידיהם, אילו עדים יש לזמן והאם לגבי אותם עדים ישנו חומר פוטנציאלי נוסף בעל פוטנציאל מזכה.

כן הפנה ב"כ המבקש להחלטה מיום 4.11.2015 בה מצין בית המשפט כי "מדובר במצב חריג שבו חומר חקירה רב לא הועמד לעיון הסנגורים, בשל תקלה". בית המשפט מצא לדחות את הדיון כמה פעמים, בציינו כי יש לאפשר לסנגורים לעיין בחומר הנוסף מה גם שהתביעה מתכוונת לבקש תיקון כתב האישום, אשר יכול ויידרש לאור חומרי חקירה נוספים מתיק הרצח שיצריך הוספת עדים. ביום 4.11.2015 הורה בית המשפט לתביעה להגיש תוך 21 יום כתב אישום מתוקן "ובו תתייחס במידת האפשר לטענות הסנגורים בנוגע לעבירות המין, בנוגע לנוכחות הנאשמים בכלי הרכב שהשתתפו באירוע ובנוגע לנוכחות המנוח מתיק הרצח באירוע". מאחר שטרם התבררה המסגרת של ההליך (ובשל נסיבות אישיות של הפרקליטה המטפלת) ביטל בית המשפט את דיוני ההוכחות שהיו קבועים לחודש דצמבר 2015 והתיק נקבע לדיון לפי סעיף 144 ליום 24.1.2016.

ב"כ המבקש טען לפניי כי ההליך בענינו של המבקש עתיד להיות ממושך, כאשר המשפט טרם החל וישנם עשרות עדים מהותיים שצפויים להיחקר.

ב"כ המבקש עמד גם על הצורך של המבקש להתפרנס, שכן הוא אינו עובד מאז חודש אפריל ויש לו ארבעה ילדים שזקוקים לפרנסה. ב"כ המבקש הדגיש כי הנפגע עצור בגין עבירת רצח, כך שלא נשקפת לו סכנה מהמבקש. הוא גם עמד על כך שיש לשמור על עקרון השוויון בין המבקש לבין אמיר הוואשלה, שהותר לו לצאת לעבוד (שלא במקום קבוע ותחום) הגם שהוא מואשם, בנוסף לפרשה דן, גם בתקיפת תלמידה שלו.

עמדת המדינה

עמוד 3

8. המשיבה מתנגדת לבקשה. ב"כ המשיבה קבל על כך שבבקשה בכתב לא פורטה כוונתו של המבקש לצאת לעבודה, ורק התבקש לאפשר לו לצאת ממעצר הבית, ונטען כי מדובר ב"הרחבת חזית".

לגבי התמשכות ההליכים, נטען כי זו אינה רובצת כולה לפתחה של התביעה, וגם לסנגורים תרומה מסוימת לכך. עם זאת ב"כ המשיבה לא הכחישה כי היו תקלות גם מצד התביעה בכל הקשור להעברת חומר חקירה, אך הדגישה כי העיכוב במענה לאורך כל הדרך הוא של הסנגורים.

ב"כ המשיבה ציינה כי בתוך שבוע אמורה המדינה להגיש הודעה לבית המשפט בתיק העיקרי, בהתייחס לשאלה אם יתוקן כתב האישום בדרך של הוספת עדים, לאחר מכן יינתן מענה לכתב האישום ואמורה להיות התקדמות בבירור התיק.

ב"כ המשיבה הוסיפה וציינה כי אין התנגדות עקרונית לעצם היציאה של המבקש לעבודה, בהתחשב חלופי הזמן והתמשכות ההליך, אך ההתנגדות היא לאפשר למבקש לצאת לעבודה שפירושה להסתובב ברחבי הארץ, כפי שגם לא הומלץ בתסקיר שירות המבחן.

נטען כי בשל המסוכנות של המבקש, יש להציג מקום עבודה מוגדר וסגור, שיבטיח את מטרות המעצר, ולא כזה שיחייב את המשטרה לחפש בכל פעם היכן הוא נמצא כדי להתקין צינורות ברחבי הארץ.

תסקיר המעצר

9. בתסקיר המשלים שהוגש ביום 10.12.2015 צוין כי החברה בה מבקש המבקש לעבוד היא חברה המבצעת עבודות צנרת באתרים שונים באזור המרכז והשרון, במרחבים פתוחים וסגורים. המפקח המוצע הוא גיסו נואף אלעתמאין, העובד בחברה והוא מפקח מאושר במסגרת שחרורו של המבקש למעצר בית.

על פי התסקיר, נוכח מאפייני האישומים נגד המבקש, המייחסים לו מעשים קשים ואכזריים, ונוכח מאפייני אישיותו ותפיסתו כי נפל קורבן מול מערכות אכיפת החוק, קיים סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה, וזאת בדרגת חומרה גבוהה של תוצאותיה באם תתרחש.

בשל כך, עמדת שירות המבחן היא כי לצורך יציאה של המבקש לעבודה נדרשת מסגרת תעסוקתית המאופיינת בגבולות ברורים, כמו גם יכולת פיקוח מלאה והרמטית. על פי התסקיר, המסגרת המוצעת מתעלמת מקשיים בפיקוח העלולים להתעורר נוכח מאפייני העבודה, הדינמיות שבה והאחריות המוטלת על המפקח כמנהל עבודה באתר.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירים וביתר החומר המצוי בתיק, באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה לאפשר למבקש לצאת לעבודה בחברת "חלא צנרת", בכפוף למילוי דרישות שיפורטו

להלן.

כידוע, בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שחולף הזמן מוסטת נקודת האיזון בין זכותו של הנאשם לחירות לבין השמירה על שלום הציבור ובטחונו (ר' בש"פ 7903/09 מדינת ישראל נ' אלקדיפאת (ניתן ביום 20.10.2009)). במקרה דנן, המבקש היה נתון במעצר מאפריל 2015 עד יולי 2015 ומאז הוא מצוי במעצר בית מלא. משפטו למעשה טרם החל וסיומו אינו בטוח הנראה לעין.

יש לזכור כי ביחס ליציאה לעבודה במסגרת מעצר בית, בית המשפט הכיר בכך שלעיתים דווקא במתן אפשרות מבוקרת לצאת לעבודה יש כדי להואיל גם לאינטרס הציבורי ובמקרים המתאימים רצוי לאפשר את היציאה לעבודה (ר' בש"פ 1193/13 ואסמכתאות המובאות בו). אחד השיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון היא הפגיעה שנגרמת לפרנסתו של המשיב, המשליכה על בני ביתו והתלוים בו.

11. כמובן שבבוא בית המשפט לבחון בקשה לשינוי תנאי שחרור, הוא נדרש בראש וראשונה לבחון את מידת האמון שאפשר לתת במבקש עצמו. במקרה דנן, במשך חמשת החודשים שחלפו מאז שחרורו של המבקש לחלופת מעצר הוא פעל, כך נראה, בהתאם לתנאי השחרור שנקבעו לו ולא נרשמה הפרה של תנאים אלה.

12. לא נעלמו ממני המלצות התסקיר. ברי, עם זאת, כי בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצת שירות המבחן ושיקול הדעת המלא נתון בידיו. אמנם, יש ליתן משקל נכבד לעמדה המקצועית של שירות המבחן. אך יש לזכור כי מלאכת האיזון בין האינטרסים המתנגשים נתונה בסופו של יום לבית המשפט. בעריכת האיזון, עליו ליתן דעתו הן לשאלת המסוכנות ויכולתה של החלופה המבוקשת לאיין אותה, והן לנסיבות האחרות בתיק, לרבות עוצמת הראיות, חלוף הזמן והתמשכות ההליך בתיק העיקרי. חלק מהשיקולים מנויים בתסקיר שלפניי וחלקם לא. כך, עוצמת הראיות אינה עומדת לנגד עיניהם של עורכי התסקיר, שעה שהתסקיר נותן משקל רב למאפייני האישומים נגד המבקש. גם התמשכות ההליכים ואורכו הצפוי של המשפט אינה נתון שבא לידי ביטוי בתסקיר, אך בית המשפט אינו יכול להתעלם משיקולים אלה. זאת במיוחד במקרה דנן, לאור הקביעות בבש"פ 3807/15 וההתנהלות בתיק העיקרי, כפי שפורט לעיל במסגרת טיעוני המבקש. יצוין כי מהחלטות המותב הדן בתיק העיקרי מתקבל הרושם כי התמשכות ההליכים רובצת במידה רבה לפתחה של התביעה, וכי אין לבוא בטרוניה אל הסנגורים על הדחיות במתן מענה, בנסיבות המיוחדות של המקרה דנן בשל הזיקה לתיק הרצח.

13. בחינת התסקיר ומכלול השיקולים האמורים מובילים לטעמי למסקנה כי בנקודת הזמן הנוכחית, יש מקום לאפשר למבקש לצאת לעבודה במתכונת המבוקשת. עצם היציאה לעבודה מקובלת גם על המשיבה. המפקח הוא אדם שנמצא הולם ומתאים, והוא משמש כמפקח על המבקש מזה חמישה חודשים.

לא שוכנעתי כי מתכונת העבודה המבוקשת אינה מאפשרת קיום פיקוח אפקטיבי. הנימוק המרכזי לכך בתסקיר

הוא מאפייני העבודה, הדינמיות שבה והאחריות המוטלת על המפקח כמנהל עבודה באתר.

לטעמי, ניתן להתגבר על קשיים אלה. המעסיק, מר אבו חג'ג', התחייב כי המבקש יעבוד בצמוד למפקח. כדי לגבות התחייבות זאת אני מוצאת לחייב את מר אבו חג'ג' לחתום על ערבות צד ג', על סך 25,000 ₪.

כמו כן, ובהתאם להסכמה שהביע המבקש בדיון, אני מגבילה את האזור בו מותר למבקש לשהות כך שלא ידרים מקו רחובות-יבנה.

בנוסף, כדי להתגבר על בעיית הדינמיות של מקום העבודה, אני מוצאת לחייב את המבקש והמפקח להמציא למשטרה, בכל תחילת חודש ולא יאוחר מה- 3 לכל חודש, תכנית עבודה מפורטת לחודש הקרוב הכוללת את המיקום המדויק של עבודות הצנרת המתוכננות לאותו חודש. ככל שיחול שינוי מתכנית העבודה שנמסרה למשטרה, על המבקש/המפקח ליידע על כך את המשטרה באופן מיידי.

הפרה של דרישה זו בעניין הפקדת תכנית עבודה והימצאות המבקש באתרים שפורטו בתכנית העבודה תהווה הפרה של תנאי השחרור, על כל המשתמע מכך.

אשר על כן, אני נעתרת לבקשה כדלהלן:

א. אני מתירה למבקש לצאת ממעצר הבית לצורך עבודה בחברת "חלא צנרת בע"מ", בימים א' - ה' בין השעות 08:00 עד 17:00. במהלך כל השעות מיציאת המבקש ממקום מעצר הבית ועד חזרתו למקום מעצר הבית הוא יהיה בפיקוח צמוד של מר נואף אלעתאמין.

ב. עד לכל 3 בחודש יפקידו המבקש/המפקח במשטרה תכנית עבודה לחודש הקרוב, כמפורט לעיל וימצא באתרים שפורטו בתכנית.

ג. המעסיק, מר אבו חג'ג' האני, יחתום ערבות צד ג' על סך 25,000 ₪.

ד. המבקש אינו רשאי להימצא דרומה מקו רחובות-יבנה.

ה. יתר תנאי השחרור יוותרו על כנם.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

